

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206227
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413206227.14

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobkyne: Bc. K. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. K., X.R. B. XXX/X, bývajúca v F. K., Y. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 47, proti žalovanému: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., X.R. B. XXX/X, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje zmier uzavretý medzi žalobkyňou prostredníctvom jej zástupkyne a žalovaným ohľadne výživného zo strany žalovaného na žalobkyňu za obdobie od 01.09.2014 do budúca, v tomto znení:

Žalovaný sa zaväzuje platiť žalobkyňi na jej výživu po 30,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne, počnúc dňom 01.09.2014.

Zameškané výživné za obdobie od 01.09.2014 do uzavretia zmiernu vo výške 4,- eurá sa žalovaný zaväzuje zaplatiť do 20.07.2015.

Žalobkyňa prehlasuje, že uzavretím tohto zmiernu považuje za vysporiadaný celý nárok uplatnený v tomto konaní, o ktorom do uzavretia tohto zmiernu ešte nebolo právoplatne rozhodnuté.

Tým sa ohľadne výživného za obdobie od 01.09.2014 do budúca mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 24.11.2010 č. k. 5C/30/2010-134 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.01.2011 č. k. 9Co/11/2011-166.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 27.09.2013 žalobkyňa žiadala, aby súd zvýšil výživné voči žalovanému určené rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 5C/30/2010 zo dňa 24.11.2010 tak, že žalovaný je povinný platiť jej výživné v sume 200,- eur mesačne počnúc 01.09.2011.

Odôvodnila ju tým, že žalovaný - jej otec je povinný zabezpečovať jej primeranú výživu. Naposledy bola žalovanému upravená vyživovacia povinnosť rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/30/2010 z 24.11.2010 v sume rovnajúcej sa 30 % zo životného minima, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje ku dňu podania žaloby sumu 27,- eur. V čase vydania rozhodnutia súd vychádzal zo skutočnosti, že už skončila strednú školu, čo zhodnotil tak, že mala možnosť nájsť si brigádu a sama sa živiť, tiež z toho, že v tom období bývala u priateľa, z čoho súd usúdil, že ju živí tento priateľ a žalovanému znížil výšku výživného. Medzičasom sa jej pomery značne zmenili. Počínajúc dňom 01.09.2011 začala navštevovať denné štúdium na vysokej škole - Žilinská univerzita v Žiline, Fakulte humanitných vied, s čím sú spojené zvýšené výdavky na jej živobytie. Žije v spoločnej domácnosti s nezamestnanou a na sociálne dávky odkázanou matkou nie na adrese ich trvalého bydliska kam ich žalovaný odmieta pustiť, ale v prenajatom byte, za ktorý matka okrem zálohových platieb na médiá platí nájom 50,- eur mesačne. Vzhľadom k tomu,

že nemôže denne dochádzať do školy, býva v Žiline v podnájme za 90,- eur mesačne. Školské potreby ju vyjdú v prepočte na jeden mesiac 15,- eur, hygienické potreby 15,- eur mesačne, základné ošatenie v prepočte na jeden mesiac 20,- eur, cestovné 20,- eur mesačne, strava 7,- eur denne čo je 210,- eur mesačne, telefón a internet 10,- eur. Dokopy jej nevyhnutné potreby dosahujú minimálne 370,- eur. Jej matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, má okrem jej rodinných prídavkov príjem približne 180,- eur (jedná sa o sociálne dávky, ktorých výška kolíše približne v rozsahu 10,- eur), z ktorých je povinná podľa rozhodnutí tunajšieho súdu platiť výživné na brata N. v sume 63,- eur a na brata F. v sume 76,35 eura. Z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že súd ju pokladá za menejcenné dieťa, ktorému postačuje na výživu iba pomerná časť zo sumy 40,- eur, o ktorú sumu sa musí podeliť s matkou. Žalovaný pracuje a že jeho príjem nie je malý, vyplýva z jeho výpovede na polícii vo veci ČVS: ORP-359/OVK-DK-2012 RB. Žalovaný vypovedal dňa 27.05.2013, že jeho priemerný mesačný príjem bol približne 1.000,- eur (str. 4 zápisnice). Z tohto platil bratovi F. od 70,- až 100,- eur internát, lístky na stravu v sume 70,- eur, plus ďalšie výdavky na športovú stravu hokejistu v sume 100,- eur mesačne, náklady na MHD 3,- eura denne, náklady na cestovanie - teda za čas strávený mimo domu mu prispieval sumou viac ako 300,- mesačne. Žalovaný vypovedal aj dňa 21.06.2013 (str. 4 zápisnice), že bratovi N. platí stravné lístky na obed vo výške 30,- eur mesačne, platí mu nájom v rodinnom dome vo M. v sume 120,- eur mesačne, ďalej mu platí posilňovňu 15,- eur mesačne, plaváreň jedenkrát týždenne, čo je 8,- eur mesačne, telefón 13,- eur mesačne, základné oblečenie mesačne v sume 20,- eur. Okrem toho mu prispieva na stravu - teda na raňajky a večere, ktoré si už N. kupuje a zabezpečuje sám sumou 80,- až 100,- eur. Teda prispieva na výživu nepĺnoletého N. sumou približne 300,- eur mesačne. Žalobkyni ako jednému z troch detí žalovaný prispieva podľa rozhodnutia súdu sumou 27,- eur mesačne, čo je oproti vyššie uvedeným súrodencom nepochopiteľný nepomer. Týmto uhrádza vysoké poplatky na ich športové aktivity súvisiace s hokejom, nákladné športové vybavenie, drahé pobyty na sústrezeniach na Slovensku i v zahraničí, môže si dovoliť platiť im drahý nájom domu v F. K. napriek tomu, že býva v ich spoločnom rodinnom dome v F. K., do ktorého ani ju, ani matku nepustí, a tiež uhrádzať im okrem toho príspevkov na stravu každému v sume približne 100,- eur mesačne. Naopak ona, hoci je tiež jeho dieťa, si nemá z čoho zaplatiť ani jednu hodinu aerobiku mesačne a ani jednu hodinu plávania, ktorú jej lekár odporučil, pretože jej na to nezostávajú finančné prostriedky. Toto jej nedokáže zaplatiť ani jej matka, ktorá zo svojich príjmov v celkovej výške 180,- eur mesačne musí uhrádzať výživné jej súrodencom v sume 140,- eur mesačne a po zaplatení nájomného a médií jej na jej výživu nezostane takmer nič. Nie je podľa nej v súlade so zákonom o rodine a nemá to ani žiadnu morálnu oporu a ani spravodlivé, aby žalovaný umožňoval viesť nákladný život jej dvom súrodencom, pričom ona je odkázaná na život v chudobe. Takáto nespravodlivá situácia ju ponižuje, pretože má mať rovnocenné postavenie v rodine, v spoločnosti a hlavne pred zákonom. Čo sa týka vzťahov medzi súrodencami, tieto sú nadštandardne dobré - majú sa veľmi radi.

Žalobkyňa prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne pred začatím prvého pojednávania vo veci zobrala dňa 09.12.2013 žalobu čiastočne späť, a to v tej jej časti, ktorou žiadala zvýšenie výživného späťne za obdobie od 01.09.2011 do 26.09.2013 vrátane. Žiadala zaviazať žalovaného platiť na jej výživu zvýšené výživné vo výške 200,- eur mesačne počnúc dňom 27.09.2013, kedy podala na tunajší súd žalobu o jeho zvýšenie. O tomto späťvzatie rozhodol súd uznesením z 28.03.2014 č. k. 5C/116/2013-232, právoplatným 29.04.2014 tak, že v časti, ktorej sa týkalo späťvzatie, konanie zastavil.

Súd ohľadne zostávajúcej časti predmetu konania rozhodol vo veci samej čiastočným rozsudkom z 26.09.2014 č. k. 5C/116/2013-454 tak, že uložil povinnosť žalovanému platiť žalobkyni na jej výživu zvýšené výživné, a to za obdobie od 27.09.2013 do 31.01.2014 po 80,- eur mesačne, za obdobie od 01.02.2014 do 30.04.2014 po 30,- eur mesačne, za mesiac máj 2014 vo výške 80,- eur mesačne a za obdobie od 01.06.2014 do 31.08.2014 vrátane vo výške 110,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne (výrok I.), ďalej mu uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni zameškané výživné vyčíslené za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 sumou 512,46 eura v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), konštatoval, že uvedeným rozsudkom sa ohľadne výživného za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vrátane mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 24.11.2010 č. k. 5C/30/2010-134 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.01.2011 č. k. 9Co/11/2011-166 (výrok III.) a vo zvyšnej časti žalobu - ohľadne uplatneného vyššieho výživného (než priznaného) za obdobie od 27.09.2013 do 31.08.2014 vrátane, zamietol (výrok IV.).

Uvedený čiastočný rozsudok nadobudol právoplatnosť 01.07.2015 po tom, ako bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 26.05.2015 č. k. 5Co/37/2015-478.

Po uvedenom rozhodnutí predmetom ďalšieho konania zostal uplatnený nárok na zvýšenie výživného za obdobie od 01.09.2014 do budúca z doposiaľ určenej výšky výživného vo výške tzv. minimálneho výživného na požadovanú sumu 200,- eur mesačne vrátane rozhodnutia o trovách tohto konania.

Na pojednávaní vo veci konanom dňa 01.07.2015 došlo medzi účastníkmi (žalobkyňou prostredníctvom jej splnomocnenej zástupkyne a žalovaným) ohľadne tej časti predmetu konania, v ktorej doposiaľ ešte nebolo rozhodnuté, k uzavretiu zmiernu v znení uvedenom vo výrokovvej časti uznesenia.

Podľa § 99 ods. 1 veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa § 99 ods. 2 O. s. p. súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 99 ods. 4 veta prvá O. s. p. schválený súdny zmier má účinky právoplatného rozsudku.

Vzhľadom na prejav vôle žalobkyne prostredníctvom jej zástupkyne a žalovaného prezentovanú v nimi uzavretom zmiernu, nezistiac žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by mal uzavretý zmier riešiaci celú doposiaľ nerozhodnutú časť predmetu tohto konania odporovať právnym predpisom (§ 62 a nasl. zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zmien), súd tento podľa § 99 ods. 2 O. s. p. schválil. Žalobkyňa je totiž aj po 01.09.2014 v dôsledku pokračovania v jej vysokoškolskom štúdiu (na 2. stupni na Univerzite Komenského, Filozofickej fakulte, vykonávanom dennou formou) odkázaná na výživu svojich rodičov teda aj žalovaného a ohľadne konkrétnej výšky výživného za obdobie od 01.09.2014 do budúca došlo medzi účastníkmi k dohode formou zmiernu, keď v čase jeho uzavretia má žalovaný a rovnako aj matka žalobkyne ďalšie dve - spoločné vyživovacie povinnosti k už plnoletým bratom žalobkyne. Súčasťou zmiernu je aj dohoda o výške zameškaného výživného za obdobie od 01.09.2014 do jeho uzavretia a spôsobe jeho úhrady. Týmto zmiernu dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 24.11.2010 č. k. 5C/30/2010-134 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27.01.2011 č. k. 9Co/11/2011-166 ohľadne výšky výživného za obdobie od 01.09.2014 do budúca.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V súvislosti s tou časťou predmetu tohto konania, ktorej sa týka uzavretý zmier, má takýto výrok oporu v § 146 ods. 1 písm. b) O. s. p. Pokiaľ ide o zvyšnú časť predmetu konania - konkrétne tú, o ktorej bolo rozhodnuté čiastočným rozsudkom, v danej časti mali obaja účastníci úspech len čiastočný, dokonca prevažný úspech v tejto časti s ohľadom na rozsah zvýšenia výživného mal žalovaný, takže v danej časti by bol dôvod na rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O. s. p. Napokon ohľadne tej časti predmetu tohto konania, ktorej sa týkal výrok o čiastočnom zastavení konania, by bol dôvod na postup ohľadne trov konania podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p., keďže čiastočné zastavenie konania procesne zavinila svojím konaním žalobkyňa tým, že v danej časti zobrala žalobu späť. Nakoľko žalovaný si v priebehu konania žiadne trovy neuplatnil a ani zo obsahu spisu nie je zrejmý vznik trov na jeho strane v konkrétnej výške, súd z dôvodov uvedených vyššie o trovách celého tohto konania rozhodol tak, ako je uvedené v poslednom odseku výrokovvej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu pokiaľ ním súd schválil zmier, t.j. okrem výroku o trovách konania, odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. h/ O. s. p.).

Rozsudkom môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiernu, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu (§ 99 ods. 4 veta druhá a tretia O. s. p.).

Proti výroku o trovách konania možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).